

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Δεύτερος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοθ. φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχ. ἀπὸ 1 ἰαν. ἑκάστ. ἔτους· καὶ εἶνε ἑτησία — Τιμὴ προηγ. φύλλον λ. 30 — Γραφ. τῆς Διευθύνσεως: Ὁδ. Σταδίου, 6.

4 Ἰουλίου 1876

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ¹

Διήγημα.

Ἦτον μίαν φορὰν ἀξιωματικὸς τις ἐνάρετος, καλούμενος Μοντρεζώρ, καὶ αὐτὸς ἐνόησεν ἐπικινδύνως. Ὁ πνευματικὸς του, φοβούμενος μὴ ἀποθάνῃ, τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ νὰ κοινωγήσῃ, ἵνα γείνη δεκτὸς εἰς τὸν παράδεισον.

— Περὶ τούτου δὲν ἔχω πολλὴν ἀνησυχίαν, εἶπεν ὁ Μοντρεζώρ· διότι, τὴν περασμένην νύκτα εἶδα ὄνειρον, καὶ οὕτως ἠσύχασα ὀλοτελῶς.

— Καὶ τί ὄνειρον εἶδες; ἠρώτησεν ὁ πνευματικὸς.

— Εἶδα, εἶπε, πῶς ἤμην τάχα εἰς τὴν πύλην τοῦ παραδείσου, καὶ πάμπολλοι ἄνθρωποι μετ' ἐμοῦ, οἵτινες ὅλοι ἐστριμμόνοντο ποῖος πρῶτος νὰ εἰσέλθῃ. Ὁ ἅγιος Πέτρος ἠρώτα ἕκαστον αὐτῶν ποίας θρησκείας ἦτον. Ὁ μὲν εἶπεν· Εἶμαι καθολικὸς Ῥωμαιοῦς. Καλὰ, εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· εἰσελθε, καὶ λάβε θέσιν ἐκεῖ, μεταξὺ τῶν καθολικῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Εἶμαι ἀνατολικὸς Ὀρθόδοξος. Καλὰ, εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· εἰσελθε, καὶ λάβε θέσιν ἐκεῖ, μεταξὺ τῶν ὀρθόδοξων. Ἄλλος εἶπεν· Εἶμαι διαμαρτυρόμενος Ἀγγλικανός. Καλὰ, εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· εἰσελθε, καὶ λάβε θέσιν μεταξὺ τῶν ἀγγλικανῶν. Καὶ οὕτω καθεξῆς. Τέλος πάντων, ἠρώτησε καὶ ἐμὲ ποῖαν θρησκείαν εἶχα. Ἀλλοίμονον! εἶπα· κατὰ δυστυχίαν, ὁ ταλαίπωρος Ἰάκωβος Μοντρεζώρ δὲν ἔχει κάμμίαν. Κρίμα! εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· δὲν ἤξεύρω τώρα ποῦ νὰ σὲ τοποθετήσω. Μολαταῦτα, εἰσελθε, καὶ οἰκονομήσου ὅπως ἠμπορέσης.

ΠΕΡΙ ΘΕΙΑΣ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑΣ²

Μοὶ γράφετε ὅτι ὁ φίλος μας Βενιαμὶν Κέντ μετέβη εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ καταταχθῇ ἐν σκηναῖς δικαίων, στηρίζω δὲ τὴν ἐλπίδα μου ταύτην εἰς τὸ ὅτι, χωρὶς νὰ ἦναι τὸσον ἀκριβῶς ὀρθόδοξος, ὅσον σεῖς καὶ ἐγώ, ἦτον ἄνθρωπος τίμιος καὶ εἶχεν ἀρετάς. Ἄν εἶχεν ὀ-

1. Τὸ διήγημα τοῦτο συνεγράφη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως γαλλιστί. Ὁ Παρῆς, θελήσας νὰ τὸ στιχομυρήσῃ, τὸ κατέστρεψε.

2. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ Φιλαδελφείας πρὸς τὴν δεσποσύνην Πάρτριτζ, τῆς 26 νοεμβρίου 1788.

λίγην ὑποκρισίαν, ἢ ὑποκρισία του ἦτον ἀντίθετος τῆς ὑποκρισίας πολλῶν ἄλλων· ἦτον ἢ ὑποκρισία ἀνδρὸς, ὅστις δὲν ἦτον τόσον κακὸς, ὅσον ἐφαίνετο. Καθ' ὅσον εἶναι περὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ μέλλοντος κόσμου, δὲν δύναμαι κατ' οὐδένα τρόπον νὰ φαντασθῶ ὅτι τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν ἐκ διαφόρων θρησκευμάτων πιστῶν οἵτινες, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, θὰ τρέχουν νὰ ἰδοῦν οἱ μὲν τοὺς δὲ κολαζομένους, δὲν θὰ ψευσθῇ εἰς τὰς προσδοκίας του, καὶ δὲν θὰ περιορισθῇ εὐχαριστούμενον εἰς τὴν ἰδίαν του σωτηρίαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΧΕΙΡΟΣ

πρὸς τοὺς διατελοῦντας ἐφόρους τῆς δημοσίας ἀγωγῆς.

Ἀποτεινόμενος πρὸς ὅλους τοὺς φίλους τῆς νεολαίας, καὶ τοὺς ἐξορκίζω νὰ ρίψωσι βλέμμα ἐλέους πρὸς τὴν ἀθλίαν μου τύχην, καθικετεύουσα αὐτοὺς νὰ διασκεδάσωσι τὰς προλήψεις τῶν ὁποίων γίνονται ὅμοια. Εἶμεθα, κύριοι, δύο ἀδελφαί· οἱ δύο ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου οὔτε περισσότερον ὁμοιάζου, οὔτε ἐν πλειοτέρᾳ ἁρμονίᾳ διατελοῦν, παρ' ὅσον ἠθέλαμεν ζῆ αἱ ἀδελφαί ἡμεῖς μετ' ἀλλήλων, ἄνευ τῆς μεροληψίας τῶν γονέων μας, καὶ τῆς ὑβριστικῆς διακρίσεως τὴν ὁποίαν πρὸς ἡμᾶς μεταχειρίζονται. Ἀπὸ τῶν νηπιακῶν μου χρόνων, κύριοι Ἐφοροὶ, ἀνετρόφην θεωροῦσα τὴν ἀδελφὴν μου ὡς ἔχουσαν βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ ἐδικοῦ μου. Μὲ ἄφησαν νὰ μεγαλώσω ἄνευ τῆς παραμικρᾶς παιδείας, ἐνῶ διὰ τὴν ἀνατροφήν τῆς ἀδελφῆς μου ποιοὶ κόποι καὶ ποῖαι θυσίαι δὲν ἔγειναν! Ἐδωκαν εἰς αὐτὴν διδασκάλους καλλιγραφίας, ζωγραφίας, μουσικῆς καὶ τόσων ἄλλων μαθημάτων· ἐγὼ δὲ, ἐὰν ἐτύχαινέ ποτε νὰ πιάσω κονδύλιον, μολυβδοκόνδυλον, βελόνην, μὲ ὠνείδιζαν καὶ μὲ ὑβρίζαν· καὶ ποσάκις ἔπειτα δὲν μ' ἐξῆράδιζαν, τιμωροῦντές με ἐπὶ ἀδεξιότητι καὶ ἐλλείψει καλῆς συμπεριφορᾶς! Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου εἰζήτει καὶ ἐλάμβανε τὴν συνδρομὴν μου εἰς πολὺς περιστάσεις· ἤθελεν ὅμως ἢ φαντασμένη νὰ ἔχη αὐτὴ τὴν ὑπερτάτην διεύθυνσιν, νὰ μὴ μὲ προσκαλῇ εἰμὴ ἐν ὧρα ἀνάγκης, καὶ νὰ μ' ἔχη πάντοτε ὡς ὑπηρέτριαν.

Μὴ νομίσητε ὅμως, κύριοι Ἐφοροὶ, ὅτι, ταῦτα γράφουσα καὶ οὕτω παραπονουμένη, κινουμαι ἀπὸ αἴσθημα ματαιοφροσύνης. Ὅχι· τὰ β-